

Nowości Podatkowe PwC

nr 23, 5 grudnia 2013 r.

Z przyjemnością oddajemy w Państwa ręce dwudzieste trzecie wydanie newslettera, w którym znajdą Państwo najciekawsze orzecznictwo oraz interpretacje podatkowe, a także przegląd nowości legislacyjnych, istotnych z punktu widzenia sektora MSP.

Życzymy przyjemnej lektury!

Orzecznictwo sądowe

Obliczenie okresu posiadania nieruchomości dla celów PIT a małżeńska umowa majątkowa

Zawarcie umowy majątkowej małżeńskiej nie wpływa na zwolnienie z PIT przychodu z tytułu sprzedaży nieruchomości.

Sprawa dotyczyła podatniczki, która przed zawarciem małżeństwa w 1990 roku nabyła kilka nieruchomości. Po zawarciu związku małżeńskiego powyższe działki znajdowały się początkowo w majątku osobistym podatniczki, a następnie na mocy umowy majątkowej małżeńskiej zostały przeniesione do majątku wspólnego. W 2008 roku podatniczka dokonała operacji odwrotnej – działki znajdujące się w majątku wspólnym przesunięto do majątku osobistego. W 2013 r. podatniczka zdecydowała się zbyć jedną z działek.

W związku z tym zadała pytanie, czy sprzedaż działki będzie podlegała opodatkowaniu, czy będzie zwolniona na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 8a ustawy o PIT, ze względu na to, że posiadała sprzedawaną działkę przez okres przekraczający 5 lat.

WSA w Rzeszowie po rozpoznaniu powyższej sprawy stwierdził, że od czasu nabycia nieruchomości do zbycia upłynął okres 5 lat warunkujący możliwość skorzystania przez podatniczkę ze zwolnienia od podatku PIT na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. ustawy o PIT. Sąd podkreślił, że podatniczka nabyła nieruchomość w 1991 r. i władała nią nieprzerwanie do 2013 r., a późniejsze zmiany ustroju majątkowego nie miały na to wpływu. Według sądu, objęcie nieruchomości małżeńską wspólnością ustawową nie spowodowało żadnej zmiany po stronie aktywów skarżącej. Jako współwłaściciel, skarżąca pozostawała właścicielem całej rzeczy, i stan taki trwał do momentu zbycia tej nieruchomości, co miało miejsce 24 stycznia 2013 r.

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 19 listopada 2013r., sygn. akt I SA/Rz 949/13)

Najnowsze interpretacje

Interpretacja ogólna: Poczęstunek jako koszt podatkowy

Minister Finansów wydał interpretację ogólną, w której stwierdził, że koszty poczęstunku dla kontrahentów w określonych okolicznościach mogą stanowić koszt podatkowy przedsiębiorcy.

Jak podkreślił Minister, osią sporu pomiędzy podatnikami, a fiskusem jest definicja pojęcia „reprezentacji”, która w świetle art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT oraz art. 23 ust. 1 pkt 23 ustawy o PIT nie może stanowić podstawy do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów (KUP). Linia orzecznicza sądów w przedmiotowej kwestii również jest rozbieżna. Według niektórych orzeczeń, każdy zakup żywności i napojów wykorzystywanych w czasie spotkań z kontrahentami stanowi koszt reprezentacji wyłączony z kategorii kosztów uzyskania przychodów. Inne sądy przy ocenie reprezentacji posługiwały się znaczeniem słownikowym pojęcia i uznawały koszt poczęstunku za KUP, o ile nie był on okazały, czy wystawny.

Minister, powołując się na tezy wyroku NSA z dnia 17 czerwca 2013r. (sygn. akt II FSK 702/11), podkreślił potrzebę indywidualnej oceny stanu faktycznego konkretnej sprawy pod kątem warunków i okoliczności, jakie mają uzasadniać poniesienie danego wydatku. Wymienienie w przepisach podatkowych jako przykładowych kosztów reprezentacji wydatków na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych, nie oznacza, iż wydatki tego rodzaju zawsze muszą zostać wyłączone z kosztów uzyskania przychodów. Organ zastrzegł jednak, że jeśli wyłącznym celem sfinansowania poczęstunku dla kontrahentów lub klientów jest budowanie pozytywnego wizerunku firmy, podatnik nie może takiego wydatku zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów.

Organ wskazał, że dla kwalifikacji danych wydatków jako wydatków na reprezentację wykluczonych z kosztów uzyskania przychodów nie jest istotne miejsce podawania poczęstunków, świadczenia usług gastronomicznych, tj. nie bierze się pod uwagę tego, czy poczęstunki odbywają się w siedzibie firmy, czy też poza nią. Dla oceny takich wydatków nie są także istotne takie cechy jak wystawność, wytworność, okazałość poczęstunków. Nie ma bowiem możliwości skonstruowania miernika dla określenia poziomu wystawności, wytworności, okazałości czy przepychu jednakowego dla wszystkich podmiotów gospodarczych.

(Interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 25 listopada 2013r.
sygn. DD6/033/127/SOH/2013/RD-120521)

Prace legislacyjne

Od 2014 r. wyższe kary za nadużycia podatkowe

Od 1 stycznia 2014 r. minimalna grzywna za przestępstwo skarbowe wzrośnie z 533,30 zł do 560 zł, a za wykroczenie z 160 zł do 168 zł.

Zmiany wynikają z podwyższenia wynagrodzenia minimalnego za pracę, które jest podstawą dla obliczania stawek grzywien za przestępstwa skarbowe. Ponadto, wysokość płacy minimalnej ma wpływ na kwalifikację, czy dane nadużycie jest wykroczeniem podatkowym czy przestępstwem. Od przyszłego roku limit kwalifikacji czynu jako przestępstwo wynosić będzie 8.400 zł, obecnie limit to 8.000 zł. W przypadku uszczuplenia lub narażenia na uszczuplenie budżetu fiskusa poniżej tej kwoty, czyn kwalifikowany jest jako wykroczenie.

(Źródło: Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa
Dz.U. 1997 nr 137 poz. 926)

Nowe rozporządzenie fakturowe skierowane do podpisu MF

W dniu 3 grudnia 2013 r. na stronie Rządowego Centrum Legislacji opublikowano informację o skierowaniu do podpisu Ministra Finansów rozporządzenia w sprawie wystawiania faktur.

Powodem wydania nowego rozporządzenia jest wejście w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. nowelizacji ustawy o VAT. Większość przepisów dot. wystawiania faktur z tym dniem zostanie przeniesiona z rozporządzenia do ustawy.

W świetle obecnie obowiązujących przepisów, fakturę wystawia się w ciągu 7 dni od dnia, w którym dokonano dostawy lub wykonano usługę albo otrzymano zaliczkę. Zgodnie z nowym brzmieniem ustawy o VAT, które wejdzie w życie 1 stycznia 2014 r., fakturę należy wystawić nie później niż 15 dnia od zakończenia miesiąca, w którym dokonano dostawy lub wykonano usługę lub otrzymano całość lub część zapłaty (przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi).

Wyjątki stanowią będą usługi budowlane lub budowlano – montażowe, gdzie faktury wystawia się nie później niż 30 dni od dnia wykonania usługi. Natomiast w przypadku dostaw mediów (m.in. energii) oraz świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług najmu, ochrony osób, stałej obsługi prawnej i biurowej faktury wystawia się nie później niż z upływem terminu płatności.

(Źródło: rcl.gov.pl)

Niniejszy materiał nie zawiera opinii PwC i w żadnym razie nie powinien być traktowany, jako komentarz PwC w odniesieniu do podnoszonych tematów. Ponadto niniejszy materiał ma charakter wyłącznie informacyjny i nie może stanowić jedynej podstawy podejmowanych działań. Pragniemy zwrócić uwagę, iż pisemne uzasadnienia orzeczeń niekiedy różnią się od uzasadnień ustnych, dlatego w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji należy zapoznać się z treścią pisemnego uzasadnienia orzeczenia.

© 2013 PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o. Wszystkie prawa zastrzeżone. W tym dokumencie nazwa "PwC" odnosi się do PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o., firmy wchodzącej w skład sieci PricewaterhouseCoopers International Limited, z których każda stanowi odrębny i niezależny podmiot prawny.

